

Bestemmelsen i den gældende § 248, stk. 2, om strafnedsættelse og strafbortfald ved legemsangreb begået i forbindelse med slagsmål og i tilfælde, hvor den angrebne har øvet gengæld mod angriberen, bevares med en formulering, der er lidt ændret som en konsekvens af den ændrede opbygning af voldsbestemmelserne i § 244-246.

Affattelsen af § 248 er i overensstemmelse med Straffelovrådets forslag. Der henvises til betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse, side 159-160.

Forslaget til ny formulering af § 249 er af redaktionel karakter. Den nye formulering er en konsekvens af, at sondringen i den gældende § 249 mellem § 246-skader og mindre betydelige skader som følge af den ændrede opbygning af §§ 244-246 ikke kan opretholdes. Der tilsigtes ingen realitetsændringer med den nye formulering af bestemmelsen.

Formuleringen svarer til Straffelovrådets forslag, jf. betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse, side 166-167, bortset fra at det gældende strafmaksimum på fængsel i 4 år foreslås opretholdt uændret.

Til § 2

Forslaget indeholder i § 2 hjemmel til en lovteknisk ajourføring af den færøske straffelovgivning, som Hjemmestyret på Færøerne har anmodet om i forbindelse med en større gennemgang af denne lovgivning.

Nr. 1 indeholder hjemmel til, at straffelovens § 205 om ulovlig privatdetektiv-virksomhed ophæves for Færøerne. Denne bestemmelse blev i 1943 ophævet ved en lov, der ikke omfattede Færøerne.

For Færøerne gælder i dag en regel, hvorefter strafansvar for overtrædelse af love om offentlige skatter, hvorved pligtige ydelser søges unddraget det offentlige, ikke forældes uden særlig hjemmel dertil. Som en styrkelse af retstillingen for den enkelte færøske borger indeholder nr. 2 og 3 hjemmel til, at der på Færøerne gennemføres en forældelsesfrist for overtrædelse af den færøske lovgivning om offentlige skatter i lighed med, hvad der gælder i det øvrige Danmark. Denne forældelsesfrist skal i så fald i intet tilfælde være mindre end 10 år.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

For så vidt angår spørgsmålet om anvendelsen af de nye regler om prøveløsladelse i lovforslagets § 1,

nr. 1 og 2, fastsættes i *stk. 2, 1. pkt.*, at de nye regler i straffelovens § 38 og § 38 a finder anvendelse i sager, hvor dom i 1. instans afsiges efter lovens ikrafttræden. Heraf følger, at afsoningen af straffe i henhold til domme afsagt i 1. instans før lovens ikrafttræden sker efter de hidtil gældende regler, det vil sige med adgang til prøveløsladelse efter to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Dette gælder også med hensyn til fuldbyrdelse af ankesdomme afsagt efter lovens ikrafttræden, hvis dom i 1. instans er afsagt forud for lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at ankeinstansen ikke skal foretage eventuel reduktion af strafudmålingen, idet prøveløsladelse vil skulle ske efter de hidtil gældende regler.

Medens overgangsreglen for så vidt angår de tidsmæssige betingelser for prøveløsladelse knyttes til, hvornår dom i 1. instans er afsagt, fastsættes det i *stk. 2, 2. pkt.*, at § 38, stk. 2 og 4, samt § 38 a også anvendes i sager, hvor dom er afsagt forud for lovens ikrafttræden. Dette indebærer, at de nye regler om betingelserne for prøveløsladelse og om adgang til domstolsprøvelse af administrativt meddelte afslag på prøveløsladelse gælder for alle afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden. Overgangsreglen medfører endvidere, at kun Justitsministeriet (Direktoratet for Kriminalforsorgen) kan meddele afslag på ordinær prøveløsladelse, også i tilfælde, hvor denne afgørelse træffes på grundlag af de hidtil gældende tidsmæssige betingelser.

Efter § 3, stk. 1, i Justitsministeriets cirkulære nr. 150 af 29. juni 1953 (som ændret ved cirkulære nr. 110 af 16. juni 1982) om beregningen af frihedsstraf og om forhold, der midlertidigt afbryder straffuldbyrdelsen, foretages der ved afsoning af flere selvstændige domme til frihedsstraf en sammenlægning af dommene til en samlet straffetid, der udgør en enhed. Dette indebærer, at flere domme, der hver for sig ikke giver mulighed for prøveløsladelse, ved afsoningen sammenlægges med den virkning, at der vil kunne ske prøveløsladelse, hvis den samlede straffetid overstiger 1 år. Denne praksis opretholdes.

Såfremt der ved afsoning af flere domme indgår en eller flere domme afsagt efter de hidtil gældende regler, bør den tidsmæssige beregning af prøveløsladestidspunktet ske efter de hidtil gældende regler, selvom dette vil give en gunstigere retsstilling for den indsatte. En kombination af f.eks. en dom på fængsel i 6 måneder afsagt før lovens ikrafttræden og en dom på fængsel i 6 måneder afsagt efter de nye regler, der afsones efter lovens ikrafttræden, bør således i det hele bedømmes efter de gamle prøveløsladelsesregler, således at løsladelse kan ske efter 8 måneder, selv